

Venstre, for mit eget Parti og for det konservative Folkeparti siger, at de ønsker et Mejeri derude, at de ogsaa ønsker, at Forsøgene skal foranstalles paa disse Gaarde eller paa den Gaard, hvad det nu kan blive til, men de kan ikke overse dette Forhold. Det gælder især den ærede sidste Taler, som jeg dog troede var et af de mest indsigtsfulde Medlemmer paa dette Omraade; for ham skulde der lang Tid til for at overveje denne Sag. Hvad er det da, der her kræves? Der kræves en Forberedelse. Er det da saa vanskeligt for det ærede Medlem fra Ærø (Sporon-Fiedler) at tage Stilling til, om man skal forberede Opførelsen af et Mejeri derude, eller hvordan man nu i det hele kunde tænke sig at anvende disse Gaarde til Forsøg paa forskellige Omraader: til almindelig Planteavl, Husdyrbrug, Maskinbrug eller sligt? Er det saa vanskeligt at tage Stilling til, om alt dette skal forberedes? Disse Ting kan ikke foretages, uden at Rigsdagen bevilger Penge dertil; vi har ingen Penge, saa Rigsdagen skal selv være med til at bestemme, hvornaar og hvorledes Mejeriet skal opføres o. s. v. Det, jeg har ønsket med dette Lovforslag, er at blive bemyndiget til i denne Tid, hvor man af saa mange Grunde, hverken kan paabegynde Forsøgene eller opføre Mejeriet samtidig med, at man driver Gaardene, som det ærede Medlem fra Ruds Vedby (Svendsen) gjorde opmærksom paa, for at faa det mest mulige Brødkorn, Saasæd, Kartofler, og hvad man nu kan fremskaffe, at undersøge og planlægge, hvorledes man kunde udnytte Gaardene i Fremtiden og at faa en Bevilling af Rigsdagen hertil. Det er det, det drejer sig om. Nu sagde det ærede Medlem fra Ruds Vedby ganske vist, at det kunde jeg gøre uden videre; der krævedes ingen Bevilling dertil. Maa jeg da opfatte Tilslutningen under disse Forhandlinger paa den Maade, at jeg, selv om § 2 bliver udskudt af Lovforslaget, tør benytte Sommeren til at forberede disse Ting, som jeg har ønsket skulde staa udtrykkelig nævnt i Paragraffen?

Det glæder mig altsaa at have faaet Tilslutning baade til Mejeriet og for saa vidt ogsaa til den Forsøgsvirksomhed, her er nævnt. Det vilde ogsaa i høj Grad have undret mig, dersom Folketinget, hvoraf det store Flertal er Landmænd, skulde have modsat sig, at man i saa vid Udstrækning som muligt gjorde Forsøg i Retning af at uddanne og dygtiggøre Landmændene det mest mulige. Jeg gaar ud fra, at hvis man kan faa disse Gaar-

des Jorder inddraget under denne Forsøgsvirksomhed, vil Forsøgene blive almindelig bekendte. Jeg ønsker ikke de ambulante Forsøg indskrænkede, og jeg siger ydermere Tak til de Værter, der har været saa velvillige at stille deres Besætninger og Jord til Raadighed; men disse Forsøg har til Dato lidt af den Skavank — og jeg er ganske sikker paa, at de vil vedblive dermed —, at Interessen for dem bliver mindre, fordi de foretages hos private, medens den er større for dem, der foretages paa Statens egne Ejendomme. Jeg tror ikke, der er noget Land, der har bedre Forsøgsvæsen end Danmark, i hvert Tilfælde er der et Omraade, hvortil jeg ikke tror, der noget andet Sted findes et Sidestykke. Det er vore Forsøg ude i Organisationerne, den Hjælp og Støtte, som Forsøgsstationerne og Forsøgslaboratoriet har gennem Organisationerne. Og for at støtte Forsøgslaboratoriet og den mere videnskabelige Forsøgsvirksomhed i det hele er det aldeles nødvendigt, at man faar baade Jorder og Bedrifter til Raadighed, saaledes at man er uafhængig af, om Forsøgene mislykkes eller ikke. Thi det er rigtigt, som det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen) sagde, at selv om Forsøgene mislykkes, er de ikke derfor unyttige. Jeg undrer mig i Grunden lidt over, at det eneste Medlem, som gav Tanken sin fulde Tilslutning, var det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen); det lod til, at han bedst havde forstaaet Lovforslaget. Det er jo ikke Meningen, at Landbrugsministeriet eller Forsøgsvirksomheden vil udføre noget som helst uden Rigsdagens Medvirkning; det eneste, der skal gøres nu, er, at Formerne skal planlægges, saaledes at Rigsdagen lettere kan tage Stilling til, hvad der senere skal gøres.

Det ærede Medlem fra Ruds Vedby (Svendsen) spurgte, om vi havde nogen Forpligtelse overfor Forpagterne ved Afleveringen. Nej, det har vi ikke. Paa Trollesminde tager Forpagteren alt, hvad der er, med sig, idet Staten ikke har Ejendomsret til noget der. Paa Fårholm ejer Staten, som det kan ses af Bemærkningerne, et vist Antal Køer og Redskaber, som Forpagteren naturligvis skal aflevere efter en Vurdering af to af Retten udvalgte Mænd. Men nogen som helst Forpligtelse er der ikke overfor Forpagterne, og af Hensyn til dem er det slet ikke saa presserende at faa Lovforslaget gennemført hverken i Dag eller i Morgen. De rejser den første, men de har dog erklæret sig villige til, hvis Landbrugsministeriet eller Forsøgsvæsenet